

Familier og Personer under kommunal Boligforsorg i Provinsbyerne:

	Antal Familier.	Antal Personer.
April 1925.....	1626	8519
Oktober 1925.....	1979	10679
April 1926.....	1849	10307
Oktober 1926.....	1479	8432
April 1927.....	1406	7924
April 1928.....	1157	6506
Juli 1929.....	994	5739

Som det vil ses af Tallene, steg Antallet af husvilde lidt umiddelbart efter Nævnenes Bortfald, men godt et Aar efter var Tallet adskilligt lavere end i 1925.

Kan der findes en eller anden Udvej, hvor der gives Lejerne en vis Sikkerhed mod Opsigelse, vil det maaske nok være heldigt, men kan det ikke lade sig gøre, er Risikoen ved at lade Forholdene ordne sig selv næppe synderlig stor.

ad 3. Det er utvivlsomt, at de gældende Restriktioner har bevirket, at en Del Mennesker er holdt borte fra Byen. I Aarene 1926—29 har Overnævnet givet Tilladelse for udenbys boende til Leje af københavnske Beboelseslejligheder i 5600 Tilfælde omfattende 15 380 Personer og nægtet Tilladelse i ca. 4000 Tilfælde omfattende ca. 10 000 Personer. En Del af disse sidste vil dog have taget Bopæl i Ejendomme opført efter 1918; det kan f. Eks. saaledes anføres, at Ejendomsdirektoratet i Aarene 1926—29 har imødekommet 2154 Andragender omfattende 6359 Personer om Indflytning i kommunestøttede Ejendomme. Paa den anden Side maa det erindres, at selve Tilstedeværelsen af Restriktionerne utvivlsomt har medført, at adskillige Mennesker har opgivet at flytte til København uden at gøre Forsøg paa at opnaa Tilladelse til at leje selvstændig Lejlighed, og der er følgelig en Mulighed for, at Restriktionernes Bortfald vil kunne bevirke en betydelig Stigning i Tilflytningen til København og herved virke til Forøgelse i Efterspørgslen efter Lejligheder. Det vil derfor maaske nok være tilraadeligt foreløbig at bevare den nugældende Ordning paa dette Punkt, indtil man ser, hvordan Forholdene vil udvikle sig i den nærmeste Fremtid, saa meget desto mere som Myndighederne gennem en lempeligere Fortolkning af Bestemmelserne altid vil være i Stand til delvis at sætte Restriktionerne ud af Kraft.

Af stor Betydning for hele Tilflytterproblemet er ikke mindst Byggeriet i Forstadskommunerne, hvis dette fortsættes i samme Tempo som nu i de kommende Aar, vil det betyde en Lettelse i det københavnske Boligproblem. Den kolossale Tilvækst, der i de senere Aar har fundet Sted i Hvidovre, Gladsaxe og flere andre af Forstadskommunerne, er nemlig ikke sket paa den Maade, at Mennesker fra andre Landsdele midlertidig er flyttet til disse Kommuner for saa at sige herfra at belejre København for saa ved først givne Lejlighed at flytte herind. Tværtimod er det Københavnerne, der har opgivet deres Bopæl i Hovedstaden for at nyde godt af de særlige Fordele, som de omkringliggende Landkommuner kan byde dem. Da der i de kommende Aar kan forventes betydelige Forbedringer i Kommunikationsmidlerne til Forstadskommunerne, vil Tilvæksten i disse Kommuner antagelig yderligere tage Fart, og herved vil der atter blive bremsset op for Væksten til København.

ad 4. I de senere Aar har Byggevirksomheden i København og i Provinsen været meget stor. Der er aarlig tilkommet 4—5000 Lejligheder i København, hvad der er alt, hvad den til Raadighed staaende Arbejdskraft har formaaget at producere. At Boligproduktionen i de kommende Aar kan fortsættes i samme Omfang som nu, er meget vigtigt, idet det er Byggevirksomheden, der skal yde den største Garanti mod unødvendige Lejestigninger og efterhaanden skabe den Boligreserve af gamle Lejligheder, som skal til for at naa til tilfredsstillende Boligforhold. Men for at Boligproduktionen skal fortsættes i samme Tempo som nu, er det af største Betydning, at Bygherrerne ikke behøver at frygte, at kommende Aars eventuelle Lejeledighed vil falde paa dem, og den bedste Garanti herfor er Lejeniveauernes Udjævning. Her forudsættes, at Boligproduktionen i de kommende Aar vil kunne foregaa til Priser saa nogenlunde svarende til de nuværende, d. v. s. Indeks 165—170 i offentligstøttede og 190—200 i Ejendomme uden saadan Støtte.